O SINGURĂ ZI PÎNĂ LA MARELE EXAMEN AL FOTBALULUI ROMÂNESC

(Urmare din pag. 1)

tic, am visat-o de atîta amar de vreme și pe care, cu un admirabil realism — a se citi valoare, pregătire, abnegație —, băieții noștri, Dumitrache, Dobrin, Dinu, Dan, Nunweiller, Lucescu et. comp., conduși cu înțelepciune de antrenorii Angelo Niculescu și Emerich Vogl, ne-au oferit-o — neprețuit cadou — în această superbă toamnă aurie.

Ne bucurăm cu toții, cu ochii și cu inima, de acest generos noiembrie și ne place să credem că în acest încîntător decor al firii se va scrie o pagină memorabilă, deschizătoare de drumuri, a fotbalului românesc.

PENTRU CĂ VA FI GREU MAI ALES PENTRU CEI 11...

Știm, mîine, o inimă uriașă va cînta în milioane de piepturi îndemnul fierbinte „HAI ROMÂNIA!".

Știm, mîine, între orele 14—16, vom fi conectați — în Oaș sau în Valea Dornelor, pe Jii sau în adîncul Deltei — la acest puternic generator de tensiune care va fi stadionul „23 August".

Știm că, emoțional, ne va fi — la început — tuturor greu.

Și tocmai de aceea, dumneavoastră, spectatorilor de pe stadion, care puteți crea unda caldă, tonifiantă, care să toarne foc în venele jucătorilor, tocmai de aceea trebuie să vă gîndiți că cel mai greu le va fi, totuși, lor, celor 11...

Orice meci începe de la 0—0, „balonul este rotund" și această filozofie aparent simplă este purtătoare de adînci adevăruri, iar bine pot să joace și adversarii, nu numai favoriții noștri...

Iată de ce, noi, spectatorii, trebuie să manifestăm — în primul rînd — înțelegere pentru joc, pentru fotbaliștii români, cărora nu trebuie „să le cerem!" (grăbiți), ci pe care-i putem ajuta „să ne dea". Să-i ajutăm pe băieți în dificila lor misiune căutînd să le insuflăm, să le transmitem calmul și tăria necesare depășirii momentelor grele, să fim realmente ALĂTURI DE EI 90 de minute.

Echipa României are mîine șansa de a deschide poarta turneului final al C.M. din Mexic.

Să sperăm că duminică seara vom avea ocazia să scriem că echipa noastră A AVUT ONOAREA să deschidă această mult visată poartă.

MAI MULT CA ORICÎND SPERANȚELE NOASTRE AU TEMEIURI REALE, SOLIDE

Este în natura omului să spere, să creadă în împlinirea unor mari dorințe. Cu toții sperăm că mîine team-ul reprezentativ al României va obține o mult dorită victorie. Este adevărat, am sperat și în alte dăți... Realizările, însă, sau mai bine zis nerealizările, ne-au dezamăgit.

Pentru că între dorință și realitate a existat o prăpastie peste care apreciabile însușiri omenești (curaj, tenacitate, spirit de luptă) n-au reușit să treacă o punte.

De ce?

Lipsea, în cea mai mare parte a cazurilor, VALOAREA.

În fotbal, ca și în toate sectoarele de viață, poți înlocui, suplini, multe elemente, cu excepția celui esențial: valoarea.

Acum, o știm cu toții, am văzut cu toții, avem — în sfîrșit — o echipă de reală valoare fotbalistică.

Suita rezultatelor bune — 1—1 cu echipa Angliei, la Londra, 2—2 cu cea a Greciei, la Atena, 1—0 cu naționala Elveției, la Lausanne, victoriile cu 2—0 și 1—0 obținute la București, în fața reprezentativelor Elveției și, respectiv, Portugaliei — realizate în acest an de echipa țării noastre dovedesc că nu este vorba de „o zi de grație", ci de „un an de grație", în care „11"-le României a arătat o forță și o valoare imposibil de contestat.

Acestea fiind faptele, aceasta fiind realitatea, speranțele noastre de mîine au nu numai un legitim suport sentimental, ci și un perfect realist temei logic.

Avem speranțe pentru că avem — acesta-i adevărul, să nu fim fals modești — o echipă puternică.

Avem speranțe pentru că avem o apărare excelentă, avem speranțe pentru că avem o linie mediană tînără și talentată, avem speranțe pentru că la înaintare se găsesc două „unicate" (nu le mai numim, pentru că le știe toată lumea), avem speranțe pentru că toți cei 11 reprezintă un buchet de valori sigure.

Ce-ar mai fi de adăugat?

Poate convingerea autorului acestor rînduri — nu numai speranța — că la fluierul final al arbitrului irlandez J. Adair, echipa României va păși în rîndul celor mai bune 16 team-uri de fotbal de pe glob.

A FI SAU A NU FI ÎN MEXIC?

(Urmare din pag. 1)

zece minute, golul lui Dobrin. Este inginerul *V. Ionescu*, de la Combinatul industriei alimentare Ilfov.

— Stați cam de multișor în fața acestei fotografii. La ce vă gîndiți?

— *Mă uit la portughezi, dar mă gîndesc... la greci. Sînt sigur că vom cîștiga! Și încă la scor!*

NIMENI NU VA DUCE VESTEA VICTORIEI!

Sub „pomul cu vrăbii", întîlnim un tandem Steaua — Rapid, alias *N. Stoian — G. Mitroi*, redactorul șef și, respectiv, redactorul șef adjunct al revistei „Viața studențească", care discutau — conform obiceiului cînd e vorba despre fotbal — în contradictoriu. L-am ocolit pe posesorul rubricii „microbistului", motivînd că avem nevoie de o persoană... obiectivă. Plin de importanță, *Niculae Stoian* ne-a declarat: *„Augurii sînt, după părerea mea, de partea noastră, iar confrații de la publicațiile grecești, cam optimiști, nu vor fi puși în postura soldatului de la Marathon... Nimeni nu va duce de la București vestea victoriei!"*

Pentru prima oară, *G. Mitroi* era de aceeași părere...

SOLUȚIA... LUPESCU!

La picioarele statuii lui Mihai Viteazu, doi ofițeri M.F.A. tulbură liniștea marelui voievod care, cu sabia în mînă, e gata parcă să intervină. Incredibil, se vorbește tot despre fotbal...

— Orice-ați face nu vă mai întîlniți voi cu norocul din '67! Anul acesta s-a zis, titlul vine în calea Pievnei.

— Ba, noroc ați avut voi, că altfel vă vedeam ca pe Progresul, duminica trecută, pe Pantelimon.

— Cînd doi se ceartă, al treilea, Dinamo, o să ia campionatul — ne amestecăm, intruși, în discuție. Dar ce ne facem cu grecii?

— *Meciul nu e ușor, dar eu zic că îi batem și plecăm în Mexic! Iar dacă lui Dobrin și Dumitrache nu le va merge jocul, Angelo Niculescu n-are decît să apeleze la frate-meu, că tot, în ultimele etape, a prins gustul golului!*

— Ce-ați spus, care frate?

— *Da, da, ați auzit bine. Fratemeu,* Culae Lupescu *de la Rapid, care i-a luat lui Sătmăreanu „titlul" de... Facchetti. Dar să facem cunoștință: prietenul meu, Sandu Bărbulescu, mare stelist, și cu, Ion Lupescu — ați înțeles, rapidist.*

Ce să mai adăugăm? Aha, fără comentarii...

„DACĂ ȘTIU CEVA DESPRE MECI? ȘTIU TOT!"

În fața la „Unic", o nouă întîlnire: un tînăr — să tot aibă 27—28 de ani — îmbrăcat într-un raglan verzui, cu o uriașă servietă în mînă. Fără să fim răi, gîndim la unison: un provincial! Îl oprim, îi explicăm despre ce este vorba, apoi — ca o lovitură sub centură — îi adresăm prima întrebare.

— Nu sînteți bucureștean, nu-i așa?

Face ochii mari, privește spre servietă — mai degrabă vesel decît supărat — și încuviințează din cap, simpatic, vorbăreț:

— *Da, de prin părțile Ploieștiului. Sînt profesor de literatură într-una din comunele județului Prahova. Mă numesc Petrov. Sandu Petrov.*

Nici nu ne lasă timp să respirăm. Vorbește repede — despre elevii săi, despre rugina vîlcilor, acum în miezul toamnei, despre „tulburelul" care o să lasă — de parcă ne-am cunoaște de cînd lumea...

Abia prindem un spațiu gol, și-l întrebăm dacă știe ceva referitor la meciul cu grecii.

— *Dacă știu ceva? Știu tot! Că* Dobrin *acuză o sciatică lombară, că* Botinos *e bolnav, că grecii vin vineri seară, că* Angelo Niculescu *mizează pe echipa de la Lausanne... Știu tot, domnule, ce mai încoace-încolo! Ba mai mult, ca fost fotbalist* — interlocutorul nostru ne mărturisește că a jucat, în vremea junioratului, fundaș central la „Petrolul" — *știu că meciul va fi mult mai greu decît se crede. Va fi o șansă fericită pentru noi, care n-am mai fost de atîția ani la „mondiale", dar ia să ne gîndim nițel: aceeași șansă va fi și pentru greci! Pentru ei plecarea la Mexic e ca și cum — așa se zice pe la noi — l-ar apuca pe Dumnezeu de un picior... Fac și ei tot ce pot: se antrenează în Elveția, își aduc pînă și apă de la Atena, ba chiar — am eu impresia — vor să ne și sperie cu optimismul lor. Cu toate astea — sînt convins —' îi batem! Și îi batem pentru că la ora asta avem o echipă mult mai bună decît a lor, mai omogenă, mai tehnică...*

— De cine vă legați cele mai mari speranțe?

— *De toată echipa, de toți cei 11 jucători! Nu fac nici o remarcă, n-aș avea de ce, în toți băieții am aceeași încredere.*

In imagine, un fericit posesor al unei peluze, Gheorghe Sandru, care va fi mîine de la ora 10 pe „23 August"!

— Veniți la meci, în tribună? Bagă mîna în buzunar și cu un aer triumfător scoate o „tribuna a II-a":

— *Mai e vorbă?*

„UNA-I BURSA, ALTA-I FOTBALUL!"

La Facultatea de istorie, într-o pauză, discuții aprinse pe coridor. Ne apropiem de un grup și căutăm să aflăm despre ce este vorba. Între altele, se dezbate și meciul cu Grecia. *Glică Stamate*, din anul V, o autoritate recunoscută în materie de fotbal, nici nu vrea să audă de posibilitatea unui „egal".

— *Petropoulos nu va putea evita o înfrîngere la București. Sînt convins că se va repeta scorul din '57: 3—0!*

Noi sîntem mai temperați — argumentăm de ce — cînd se aude un nou glas:

— *Sînt într-tot de acord cu studentul meu* — intervine asistentul universitar *Ion Scurtu. Am auzit că se promite jucătorilor greci o primă grasă. Jocul de bursă e una și fotbalul e alta... Tandemul Dobrin — Dumitrache va face minuni!*

Grigore Ion, unul dintre intervievații noștri, care ne-a oferit și scorul meciului de mîine: 2—0 pentru România!
Fotografii de Vasile BAGEAC

ÎN SFÎRȘIT, DOI CARE NU SE PRICEP LA FOTBAL!

Prin fața Ateneului întîlnim o pereche de îndrăgostiți: *Georgeta Vărzaru* și *Viorel Iovițu*. Îi oprim și aflăm — iată că se poate și așa! — că nu se pricep în materie de fotbal.

— *Dar asta nu mă împiedică să fiu prezent duminică pe „23 August". Am și făcut rost de bilet. Nu pot să lipsesc la cea mai mare victorie a fotbalului românesc. N-am argumente — v-am spus că nu mă pricep la fotbal — dar simt că nu se poate întîmpla altfel!* — ne declară Viorel.

Am fi vrut să-l mai întrebăm ceva, dar ne-a părăsit, alergînd. Alături se vindeau poze cu... jucătorii români. Era coadă și Viorel Iovițu își aștepta răbdător rîndul.

Fără să vrem, am zîmbit: chiar nu-l interesează de loc fotbalul?!

BOLINTINUL CONTEAZĂ PE NUMAI 25 DE BILETE?

Îi lăsăm pe tinerii îndrăgostiți cu ale lor și abordăm un alt trecător, *prof. Gh. Sandru*, directorul Școlii generale din Bolintinul din Vale.

— *Sînt fericit! Chiar acum o jumătate de oră am pus mîna pe mult visata pelușă. Duminică, de la 10, voi fi pe stadion pentru a fi sigur de loc! Da, da, nu rîdeți!*

— Sînteți singurul din Bolintin care vine la meci?

— *O, nu, sînt cîteva sute de amatori, dar, din păcate, după cîte știu eu, Bolintinul contează numai pe 25 de bilete.*

— Ne dați un pronostic?

— *Victorie! Dificilă, dar victorie! Adică Mexic!*

PROMISIUNEA CELOR 80 000 DE CORIȘTI!

Nici nu terminăm bine discuția amîntită și apare un alt candidat, în persoana lui *Tănase Beru*, muncitor la uzina de anvelope „Danubiana".

Îl întrebăm ce părere are despre meciul cu Grecia. Zîmbește, poate niței ironic:

— *Nu, nu cred să vă fiu de vreun folos... N-am să vă spun nimic ieșit din comun, am să prezint niște idei, dacă vreți, generale. Ale mele și ale colegilor de muncă...*

Tace. Ne simțim obligați să insistăm:

— Bine, dar despre ce este vorba?

— *Știu eu, că Dobrin e accidentat, că grecii vin să joace o ultimă carte, că stadionul va fi arhiplin, că avem mari speranțe în Dumitrache. Ce mai, generalități... A, dar aș avea și o rugăminte — nu numai a mea. Pentru băieți: să nu uite, ei, cei de pe gazon, că vor avea în spate 80 000 de coriști! Timp de 90 de minute! Ehe, ce galerie o să facem!*

CUM A DEVENIT DUMITRACHE... ARGUMENT!

Mai departe, pe „Pitar Moș", în fața Institutului de limbi străine. Așteptăm. Primul ieșit din Institut este *Ion Toma*, student în anul V al Facultății de limba rusă.

— Mergeți duminică la meci?

Ne privește surprins, cu o mină — poate ne înșelăm — de om necăjit.

— *Știu eu, să zic că da... Dar nu sînt sigur, pînă la ora asta n-am bilet, dar mi-a promis cineva... Dacă nu, la televizor, în holul căminului. Dar și acolo e o problemă greu de rezolvat!*

— Ce problemă?!

— *Ehe, meciul începe la ora două, dar băieții — înarmați cu scaune — vor ocupa locurile din față încă de pe la 11... Știți, avem și noi tribuna noastră oficială...*

— Ce părere aveți, cine cîștigă?

Zîmbește deschis, brusc amuzat.

— *Sînteți chiar de la „Sportul"? Atunci cum de mă mai întrebați așa ceva... Toată lumea știe cine bate duminică: România. Și am și trei argumente, imposibil de atacat...*

— Ni le spuneți și nouă?

— *Cum să nu! Unu: tradiția; doi: Dumitrache, pe care nu-i vor putea ține nici 5 greci; trei: publicul! Adică noi nu vom contribui la victorie?*

— Bine, dar dumneata nici nu știi precis dacă mergi la meci?!

— *Și ce-i cu asta? Vor fi alți 80 000 de prieteni care vor încuraja echipa, din primul pînă în ultimul minut...*

Părea atît de convins, încît ne-ar fi fost cu neputință să-l contrazicem.

Anchetă realizată de: Ovidiu IOANIȚOAIA și Dan VLAD

fotbal

Poșta tricolorilor...

Spicuiri din scrisorile primite la redacție

Poșta redacției a fost pusă din nou la grea încercare. Cota scrisorilor primite în această perioadă e mult mai mare decît înaintea meciului cu Portugalia. Cînd face halta la ziarul Sportul, poștașul își subțiază în mod considerabil tolba.

Ne scriu tot mai mulți oameni (și tot mai multe reprezentante ale sexului frumos), rîndurile sînt parcă și mai emoționante, îndemnurile la victorie abundă. Pe mulți, acest mare meci România — Grecia i-a transformat parcă în școlari silitori. Citesc tot ce le pică în mînă, pînă la ultima știre despre Dobrin sau Botinos, se documentează și apoi dau... teza. Cei mai visători, în viața de toate zilele strungari, lăcătuși, ingineri constructori, chimiști, medici sau profesori, devin peste noapte poeți, trimițîndu-ne în versuri gîndurile și dorința lor aprinsă de victorie. **„Obloane largi, bătute fest, cu artă / Sînt... palmele lui Răducanu-n poartă / Motoare-ncinse, cearuncă foc / Nunweiller și cu Dinu, la mijloc / Croșetă de argint care lucrează / Dobrin e cînd fentează și driblează / O căprioară în văzduh prezentă / E Dumitrache-n marea lui detentă / ...**" (avocat GHIOCEL CONSTANTINESCU — Ploiești). Altcineva ne-a trimis 2—3 pagini cu indicația să fie publicat ca „editorial". Dar scrisorile, după cum spuneam, sînt în număr foarte mare. Pe care să o alegi? Am făcut acest lucru, pur și simplu, la întîmplare pentru a nu nemulțumi pe cineva, cu gîndul că o semnătură, fie ea din Suceava sau din Oltenia, nu reprezintă altceva decît acest mare colectiv de milioane de oameni care duminică se vor afla pe stadionul „23 August", în fața micului ecran sau a aparatului de radio. Dar să spicuim cîteva dintre scrisorile aflate în față.

RADU MIRCIOIU, **str. Baba Novac 8, București:** „Transmiteți echipei noastre naționale că vom fi alături de cei ce se pregătesc să ne aducă o mare satisfacție — calificarea în turneul final al campionatului mondial. Spuneți-le băieților că drumul spre victorie nu va fi de loc presărat cu flori, ci dimpotrivă, deosebit de greu. Dacă vor lupta cu abnegația dovedită în atîtea rînduri, florile le vor culege în Mexic".

GH. UNGUREANU, **com. Cotofeni, jud. Dolj:** „Urăm echipei României mult dorita calificare. Știm ce poate lotul nostru național; știm cît pot munci acești băieți. De aceea vă spunem dinainte, bravo!"

AURELIA IONESCU, **str. Muncelului 26, București:** „Dragi sportivi, sînt atîtea femei ce iubesc fotbalul precum tica Tr. Severin, din campionatul diviziei C, nu este programată în etapa de mîine și pierde această partidă cu rezultatul de 3—0.

florile, teatrul sau muzica. Acum, am atîtea gînduri frumoase pentru voi, pentru că speranțele noastre sînt comune. Ați apărat culorile țării cu toată dragostea și ne-ați cucerit pe toți. Sînt sigură de victoria de duminică. Urările mele de succes le alătur pe ale micuței Dana, de un an și patru luni, ce trăiește aici în Giulești, în mediul fotbalului și al marilor pasiuni".

UN GRUP DE IUBITORI AI FOTBALULUI DIN PUNCTUL DE FRONTIERĂ CURTICI, **jud. Arad:** „De aici, de la sute de kilometri distanță, transmitem pe această cale dorința noastră fierbinte și încrederea în victorie. Urăm tricolorilor un strălucit succes în fața capricioasei și redutabilei echipe a Greciei. Inimile și gîndurile noastre sînt alături de voi. Mexicul ne așteaptă".

VASILE CHIRATCU, **com. Zăpodeni, jud. Vaslui:** „Sînt elev în clasa a VIII-a. Iubesc fotbalul și pe voi dragi sportivi. În numele echipei noastre de copii din Zăpodeni, vă doresc mult succes. În ziua în care jucați eu voi implini 14 ani. Vă închipuiți ce mare bucurie va fi pentru mine ca în cinstea aniversării dragi să cîștigați cu 3—0. Această zi e așteptată cu nerăbdare de toți elevii din comuna noastră, de mulți dintre părinți, cei ce îndrăgesc ca și noi fotbalul".

AL. SÎRBU, **str. I. L. Caragiale 7, Focșani:** „Vom fi alături de tricolori. Chiar dacă în tribune se vor afla 4 000 de suporteri din Grecia, echipa noastră are de partea ei 100 000 de inimi ce vor bate la unison și tot atîtea glasuri de sprijin în momentele grele. La Atena, Lausanne și București ați dovedit cu prisosință că o meritați. Succes, băieți!"

I. TATAR și M. MOLNAR, **elevi cl. a XI-a, Oradea:** „Dragi tricolori, deși ne vom afla în fața televizorului, vom fi la fel de emoționați ca și cei prezenți pe marele stadion „23 August", ca toți cei ce vă înconjoară cu dragoste. Treceți ultimul vostru... examen cu nota 10!"

★

Scrisori... EXPEDITORI — cîțiva dintre sutele de mii de iubitori ai fotbalului. ADRESA: „TRICOLORILOR", lui Dobrin, lui Dumitrache, lui Dan, celor dragi, băieților noștri. Și fiindcă rîndurile acestea le-am început prin a vă cita versuri, să le încheiem la fel, apelînd la inspirația prof. OCTAVIAN NEAGOE de la Școala generală nr. 2 din Blaj: **„Ura, băieți, 'nainte! Succes, vom cîștiga / Și... Mexicu-i aproape, Dobrine nu uita!**

Constantin ALEXE

Neprezentarea juniorilor atrage suspendarea echipei de seniori

Ca urmare a faptului că echipa de juniori Energetica Tr. Severin nu s-a prezentat la un meci din campionatul național de juniori și școlari, Comisia centrală de competiții și disciplină a luat următoarele hotărîri:

—meciul de juniori Jiul Petroșani — Energetica Tr. Severin este omologat cu rezultatul de 3—0 în favoarea primei echipe;

— echipa de fotbal Energe-

VA JUCA PE ALT TEREN

Deoarece biroul secției de fotbal Foresta Năsăud nu a luat măsuri corespunzătoare de organizare la meciul Foresta — Victoria Carei, Comisia centrală de competiții și disciplină a hotărît să ridice dreptul de organizare al acestei secții a unei partide oficiale pe teren propriu.

UNIVERSITATEA CRAIOVA ÎNVINSĂ ÎN R. D. GERMANĂ

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în R.D. Germană, **Universitatea Craiova** a evoluat la Zwikau în compania formației **Sachsenringen.** Gazdele au obținut victoria cu scorul de 1—0 (1—0), prin punctul înscris de Zelenben, în min. 23.

AZI, PE STADIONUL DINAMO

Stadionul din Șos. Ștefan cel Mare găzduiește azi un interesant cuplaj fotbalistic. În meci-vedetă, de la ora 14,30, se întîlnesc echipele Dinamo București și Petrolul Ploiești.

F. C. ARGEȘ DIN NOU ÎNVINGĂTOARE!

Telexul ne aduce la cunoștință o nouă victorie a echipei piteștene de fotbal, F.C. Argeș, aflată în aceste zile într-un scurt turneu în Liban.

Într-o partidă desfășurată miercuri, fotbaliștii români au întrecut cu 4—1 pe Nijmeh, una dintre fruntașele campionatului autohton.

JUCĂTORI SUSPENDAȚI

În ultima sa ședință, Comisia centrală de competiții și disciplină a analizat abaterile unor jucători și a luat următoarele măsuri:

— **Miloș** (Tehnometal București) a fost suspendat pe 3 meciuri oficiale;

— **Popa** (Mașini unelte Buc.), **Matecescu** (Tehnometal Buc.), **Velciov** (U.M. Timișoara), **Micșa** (Progresul Timișoara), **Voicu** (Unirea Mînăstirea), **Puică** (Minerul Lupeni) și **Caimac** (Progresul Corabia) — suspendați pe cîte două partide oficiale;

— **Grigore** și **Rizescu** (ambii de la Mașini unelte Buc.), **Ionescu** (Progresul Brăila), **Frățilă** (Flacăra Moreni), **Bădescu** (Șoimii Buzău), **Gruber** (Olimpia Giurgiu), **Bulbucan** (Mureșul Deva), **N. Vintilă** (Chimia Oraș Gh. Gheorghiu-Dej), **Constantinescu** (Progresul Corabia), **Tulai** (Arieșul C. Turzii), **Bizbac** (Textila Botoșani), **Drăgan** (Chimistul Baia Mare), **Ilisie** (Vagonul Arad), **Bimbea** (Metalurgistul Cugir), **Popescu** și **G. Marin** (ambii de la Flacăra roșie Buc.) — suspendați pe cîte **un meci oficial.**

RĂSFOIND FILELE ROMÂNEȘTI ALE PRELIMINARIILOR (III)

O VICTORIE CARE A DESCHIS DRUMUL SPRE MEXIC

Meciul de la Lausanne era ultimul — din cele trei ale preliminariilor campionatului mondial — pe care reprezentativa României îl mai avea de susținut în deplasare. Înaintea celor două partide din toamnă, de la București, el oferea cel din urmă prilej pentru obținerea de puncte pe teren străin, care puteau deveni hotărîtoare în vederea calificării la turneul final din Mexic. Națională noastră trebuia, deci, să exploateze această ocazie, prin realizarea unui beneficiu (victorie sau rezultat de egalitate) în dauna elvețienilor, fără de care șansele sale de calificare s-ar fi diminuat simțitor, iar cele ale gazdelor, învingătoare nescontate — cu puțin timp înainte — la Lisabona, ar fi crescut considerabil.

Băieții noștri știau că vor avea de jucat, în orașul de pe malul lacului Leman, o carte mare și erau pregătiți pentru ea. Punctul obținut la Atena le ridicase vizibil moralul și le dădea încrederea că nici la Lausanne nu vor pierde. Hotărîrea lor de a „strica socotelile" elvețienilor, care preluaseră șefia grupei și păreau convinși că meciul cu românii le va consolida și mai mult poziția, nu pornea numai din necesitatea reducerii șanselor adversarilor, ci își avea originea și în dorința de revanșă pentru acel umilitor 1—7 de la Zürich.

Totuși, meciul din seara zilei de 14 mai se anunța ca foarte dificil și, sincer recunoscînd, noi, cei din anturajul echipei, ne gîndeam — înainte de a ne ocupa locurile la masa presei a stadionului olimpic din Lausanne — că ar fi destul de bine să plecăm acasă cu un rezultat de egalitate.

Dar, după cum a început să se desfășoare jocul, ne-am dat cu toții seama, mai întîi băieții noștri din teren, că se poate nădăjdui victoria. Este **adevărat că în minutul 8 am trecut prin mari emoții,** dar Răducanu, plonjînd curajos la picioarele lui Quentin și salvînd astfel un gol ca și făcut, a dat aripi și mai mari echipei. Băieții noștri păstrează inițiativa și în minutul 25 au prima mare ocazie de a înscrie, însă șutul lui Dembrovschi este deviat magistral în corner de către portarul elvețian Prosperi. În schimb, atacul echipei noastre din minutul 33 nu mai rămîne fără rezultat. E drept că balonul a fost deviat în poartă de fundașul Michaud (la centrarea puternică a lui Tufan), dar, oricum, tabela de marcaj indică 1—0 pentru România. După 10 minute ar fi putut arăta 2—0, dar Dembrovschi a expediat balonul, din poziție foarte clară, pe lîngă poarta adversă.

Și, astfel, golul din acel (istoric) minut 33 a rămas singurul din acest joc. Căci cu toată presiunea puternică a gazdelor, în partea a doua a întîlnirii, apărarea noastră, în frunte cu Boc, Dan și Răducanu, care au luptat cu adevărat ca niște lei, a reușit să țină piept.

Cînd arbitrul scoțian Thomas Wharton a fluierat sfîrșitul meciului și fanfara a început din nou ocolul terenului în sunetul alămurilor, aveam cu toții în obraji lacrimile bucuriei.

Inutil să mai spun că în noaptea aceea aproape nimeni dintre noi — jucători, antrenori, conducători și ziariști — n-a dormit. Pe terasa lui „Hotel de la Paix", cu privirile pierdute spre înălțimile atît de apropiate ale Alpilor Savoiei și în nări cu boarea lacului Leman, savuram fericiți victoria. O victorie splendidă, pe care astăzi o apreciem și mai mult, fiindcă îndeosebi datorită ei echipa României are acum atît de deschis drumul spre Mexic.

C. FIRANESCU

La radio...

Posturile noastre de radio vor transmite în întregime partida dintre selecționatele României și Greciei, duminică începînd de la ora 14. Ca de obicei transmisia se va face din patru puncte, redînd aspecte de la cele două porți și de la masa presei.

LOTO-PRONOSPORT

TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO — 18 NOIEMBRIE 1969 TREI ZILE PÎNĂ LA ÎNCHIDEREA VÎNZĂRII BILETELOR

Numai 3 zile v-au mai rămas la dispoziție pentru a vă putea procura biletele la tragerea excepțională Loto de marți 18 noiembrie, la care se atribuie: apartamente cu 3 sau 2 camere (confort gradul I) la cererea participanților, în număr NELIMITAT, autoturisme de diferite mărci și capacități — la alegere — în număr NELIMITAT și premii în bani de 10.000 lei etc.

● Rezultatele concursului suplimentar Pronosport Sl din 12 noiembrie 1969: I: Celtic—Benfica 3—0 1; II: Dinamo Kiev — Fiorentina 1—2 2; III: Milan — Feijenoord 1—0 1; IV: Leeds — Ferencvaros 3—0 1; V: Legia Varșovia — St. Etienne 2—1 1; VI: Standard Liège — Real Madrid — anulat —; VII: Spartak Trnava — Galatasaray 1—0 1; VIII: Vorwaerts — Steaua roșie Belgrad 2—1 1; IX: Roma — Eidhoven 1—0 1; X: Olimpia Marseille — Dinamo Zagreb 1—1 X; XI: Norrköping — Schalke 04 0—0 X; XII: Lierse — Manchester City 0—3 2; XIII: Gornik—Rangers Glasgow 3—1 1. Fond de premii 83.734 lei. Plata premiilor se va face astfel: **în Capitală**, de la 18 nov. pînă la 29 dec. 1969 inclusiv; **în provincie**, de la 22 nov. pînă la 29 dec. 1969, inclusiv.

— Astăzi este ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport de mîine care are drept „cap de afiș" meciul România — Grecia

LOTO: TRAGEREA DIN 14 NOIEMBRIE 1969

EXTRAGEREA I: 68 89 39 79 49 88 35 43 26 20 14 40

Fond de premii: 561 885 lei.

EXTRAGEREA A II-A: 53 38 9 67.

Fond de premii: 316 132 lei.

Plata premiilor la această tragere se va face astfel:

În Capitală: de la 22 noiembrie pînă la 30 decembrie 1969 inclusiv.

În țară: de la 26 noiembrie pînă la 30 decembrie 1969 inclusiv.

PRONOSPORT: PREMIILE CONCURSULUI SUPLIMENTAR NR. 1 DIN 12 NOIEMBRIE 1969

CATEGORIA I (13 rezultate): 4,5 variante a 4 652 lei;

CATEGORIA A II-A (12 rezultate): 209,5 variante a 120 lei;

CATEGORIA A III-A (11 rezultate) 1 958 variante a 20 lei.